

اعضا و هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار

به چه جرمی بازداشت شده اند؟

محمد فرجی

هجدهم اردیبهشت ماه هشتاد و شش

روز اول ماه مه در سراسر جهان چرخ تولید به امر کارگران از کار می ایستد، آنان کار را تعطیل می کنند، به صورت متحدانه به خیابانها می آیند و مطالبات طبقاتی خود را رو به جامعه اعلام می دارند. ما کارگران خالقان ثروت و بوجود آورندگان همه نعمات جامعه انسانی هستیم، ما متوجه عظمت و قدرت کار خودمان هستیم، ما می دانیم از چه نیروی اجتماعی عظیمی بر خورداریم. برای همین است که در روز اول ماه مه به خیابانها می آییم و هیچ قدرتی را یارای مقابله با صف به هم فشرده ما کارگران نیست. طبقه کارگر روز اول ماه مه را با قدرت بر سرمایه تحمیل کرده است. در ایران ما کارگران با دشواریهای زیادی روبرو هستیم سرمایه در ایران تاب تحمل هیچ گونه تشکل خواهی ما را ندارد. هرگونه مطالبه و خواسته های صنفی و طبقاتی ما را با باتوم و سرکوب جواب می دهند، فعالین کارگری و کارگران معترض به وضعیت موجود، هنوز با زندان و بازداشت روبرویند. سرمایه در ایران با بی شرمانه ترین و وقیحترین شیوه، هر بلایی می خواهد بر سر ما کارگران می آورد. تا حالا هیچ ارگانی و هیچ نهاد حکومتی سابقه نداشته است کارفرمایی را به دلیل بی حقوقی های که بر طبقه کارگر روا می دارند مورد مواخذه و بازخواست قرار بدهد. همیشه حق با کار فرماست، سرمایه بنا به وضعیت موجود حق دارد هر بلایی بر سر کارگر بیاورد. اخراج سازی ها در ابعاد سراسری ادامه دارد، پرداخت نکردن دستمزد ها در خیلی از مراکز کار ادامه دارد، دستمزدهای زیر خط اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار در پاسخ به نیازهای کارگران اخراجی و بیکار و کارگران تعلیقی و قرار داد موقت، توسط کارگران بوجود آمده است، بنابر دلیل اخراجهایی که ابعاد سراسری و گسترده پیدا کرده و هیچ نهادی در این زمینه خود را پاسخ گو نمی داند. هیچ کارفرمایی هم زیر سوال نرفته است، ما کارگران را آدم هم به حساب نمی آورند. کارگرانی که ۵ سال یا ۱۰ سال یا ۱۵ سال یا ۲۰ سال کار کرده و اینروزها با پدیده بیکاری روبرو می شوند چه باید بکنند؟ واقعیت این است کارگرانی که شیره جانشان کشیده شده و در این سن هیچ کارفرمایی حاضر نیست نیروی کار اینها را بکار بگیرد. اتحادیه خواهان بازگشت به کار همه کارگران اخراجی و تعلیقی است و پرچم این خواست را در اول ماه مه در خیابان مفتوح تهران به اهتزاز در آورد. ما خواهان کار برای همه بیکاران هستیم اگر به هر دلیلی این امکان وجود ندارد ما خواهان بیمه بیکاری به همه هستیم. آیا این خواسته ها جرم است؟ ما روز اول ماه مه جمع شدیم، مطالبات و خواسته هایمان را رو به جامعه بیان کردیم، در اول ماه مه به خیابان آمدم و یک زندگی انسانی را خواستار شدیم. قطعنامه های اول ماه مه کارگران، اعتراض به این وضعیت غیر قابل تحمل ما کارگران بود. بجای رسیدگی به این خواسته ها مراسم این روز در سنج مورد هجوم قرار گرفت و اعضای هیئت مدیره و کارگران عضو اتحادیه، دستگیر و روانه بازداشتگاه شدند. از نظر آقایان خواست و مطالبات کارگران مغلظ عمومی

است. آیا ما کارگران نظم عمومی جامعه را به هم می ریزیم یا سرمایه با اخراج سازیها و تعلیق کردن ها و ایجاد قرارداد موقت، زندگی کارگران و خانواده های آنها را به خاک سیاه می نشانند؟ ما کارگران را پای میز محاکمه می کشانند و به هزارو یک اتهام واهی محکومان میکنند و آنوقت مصیبان این وضعیت سر و سر و گنده می چرخند و با ثروتهای میلیاردی که توسط ما کارگران خلق می شود به دلخواه خودشان زندگی می کنند. ما کارگران مظلوم نظم اجتماعی هستیم یا سرمایه؟ کارگران عضو اتحادیه سراسری اخراجی و بیکاردرسنندج به چه جرمی زندان هستند؟ در این مملکت چه کسی جوابگوی زندگی هزاران خانواده بیکار شده ی کارگران است. کارگران راهی بجز متشکل شدن ندارند و ما برای بدست آوردن حقوق پایمال شده مان متشکل شده ایم. زندان و باتوم و ضرب و شتم ما را از راهی که انتخاب کرده ایم باز نمیدارد. سرمایه، کارگرتنها ومنفرد را آدم هم به حساب نمیآورد. همچنان که کارگران درسراسرجهان علیرغم میل سرمایه، روز اول ماه مه را بعنوان روز همبستگی جهانی طبقه کارگر به خیابانها می آیند و این روز را از کاردست می کشند، ما کارگران در ایران به این طبقه جهانی تعلق داریم و علیرغم میل سرمایه به خیابان آمدیم و خواسته های به حق و انسانیمان را اعلام کردیم. اگرچه با سرکوب و تعرض حامیان سرمایه روبرو شدیم. اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار همه کارگران اخراجی و بیکار درسراسر ایران را فرا خوان می دهد که به این اتحادیه بپیوندند.

محمد فرجی

۱۳۸۶/۲/۱۵

منبع: سایت اتحاد